

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2020, č. j. 14 A 38/2020 - 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 8. 2020 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

[2] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. (...) Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. „[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. také platí, že: „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[4] Nejvyšší správní soud z obsahu spisu městského soudu zjistil, že napadené usnesení bylo dne 20. 7. 2020 řádně doručeno do vlastních rukou stěžovatele prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb (viz doručenko připojená k čl. 20 spisu městského soudu). Lhůta pro podání kasační stížnosti proto stěžovateli počala běžet dne 21. 7. 2020 a marně

uplynula dne 3. 8. 2020 (viz pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. Kasační stížnost však stěžovatel předal k poštovní přepravě až dne 4. 8. 2020 (viz poštovní podací razítko na čl. 2 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy opožděně. Městský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[5] S ohledem na výše uvedené tak Nejvyšší správní soud nemohl než uzavřít, že kasační stížnost byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž platí, že „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“, jako opožděnou odmítl.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož přiměřeně platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. srpna 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu